

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

VYSKUPŲ LAIŠKAS SEIMO RINKIMAMS ARTĖJANT Šiluva, Švenčiausiosios Mergelės Marijos Gimimo iškilmė, 2004 09 12

Brangūs tikintieji, visi geros valios Lietuvos piliečiai,

Rinkimai vyksta metu, kai galėtume džiaugtis nemažais Lietuvos laimėjimais, kai atsivėrė saugesnio ir geresnio gyvenimo perspektyvos. Idant toks gyvenimas ateitų į kiekvienus namus, iš parlamento derėtų laukti ramaus darbo ir tęstinumo. Tačiau Seimo autoritetas nėra aukštas ir buvo sąmoningai smukdomas. Žmonių nusivylimu rinktaisiais atstovais skuba pasinaudoti savi ir importuoti Lietuvos „gelbėtojai“. Piliečiui nelengva susivokti tarp besikeičiančių ir vis naujų partijų, sąjungų, koalicijų.

Bažnyčia prieš kiekvienus rinkimus patvirtina, kad neremia nė vienos konkrečios partijos, koalicijos ar kandidato, tačiau nededa tarp jų ir lygybės ženklą. Ganytojai pabrėžia kiekvieno pareigą dalyvauti rinkimuose ir primena tikėjimo tradicijos bei sveikos nuovokos diktuojamus principus, į kuriuos dera atsižvelgti piliečiui krikščioniui. Svarbiausias iš jų – elgtis pagal protą ir sąžinę.

Atsiribojame nuo politikų pastangų sudaryti išpūdį, kad kuris nors iš jų yra artimas Bažnyčiai. Krikščioniški visuomenės veikėjų išpareigojimai atsiskleidžia ne tuo, kad jie bičiuliaujasi su dvasininkais. Kur kas daugiau apie žmogaus pažiūras bei įsitikinimus pasako pavyzdingas asmeninis gyvenimas ir rūpestis bendruoju gėriu, aiški pozicija, kai svarstomi tėvų teises, negimusią gyvybę, asmens orumą, viešąją dorą ginantys įstatymai.

Asmeninė, tautinė ir valstybinė savigarda – svarbus uždavinys, kuris kyla aukščiausiai valdžiai, kai šalis ėmė gyventi pagal Europos Sąjungos dienotvarkę. Net krikštyti katalikai ne visuomet deramai puoselėja tikinčiųjų teises, moralines vertybes, tėvų paveldą. Todėl dar sunkiau tikėtis, kad kitų tradicijų ar ateistinės aplinkos suformuotiems žmonėms bus suprantami mūsų tautos dvasiniai rūpesčiai. Tik giliai išsiskynę savo žemėje politikai ryžtingai gins tai, kas visiems mums brangu – šeimą, santuoką, tautą, jos papročius ir kultūrą.

Atidumas pagyvenusiems, skurstantiems, ligoniams ir kitiems, kurie neįstengia patys savimi pasirūpinti, privalo būti valdžios dėmesio centre. Tačiau dera su atsarga vertinti tokio dėmesio reklamą. Reikia paisyti ne priešrinki-

minės labdaros, kandidatų dovanėlių bei pažadų, bet kasdienio elgesio – ar jie solidarūs su stokojančiais kukliu ir santūriu savo gyvenimu. Pamažtykite, ar iššvaistantys neaiškios kilmės milijonus rinkimų propagandai tikrai siekia tiesos pergales ir socialinio teisingumo.

Įveikti nepriteklis, nedarbą, socialinius skirtumus, įvesti tvarką – daugelio partijų ir politikų pažadai. Todėl išmintinga paisyti, ne kas garsiau skelbia šiuos šūkius, siūlo „vieną vaistą nuo visų ligų“, o kas rengia kompleksines, realias, ilgalaikes programas sunkumams nugalėti. Didžiosios visuomenės problemos negali būti išspręstos per kelis mėnesius ir vien valdžios jėgomis. Todėl svarbus politikų pasiryžimas bendradarbiauti su Bažnyčia, su vietos bendruomenėmis, su įvairiais žmonių susivienijimais dalijantis socialiniais, kultūriniais ir moraliniais rūpesčiais.

Televizijai ir visai žiniasklaidai tenka didelė atsakomybė dėl rinkimų baigties. Ar ji rūpinasis vien pelnu, kurį neša dosniai apmokama agitacija? Ar vėl pavers politikų pasirodymus pramoginėmis viktorinomis, koncertais ir šou? Norime tikėti, jog žiniasklaidos darbuotojai pasistengs įvairiais būdais – tiek rimtų diskusijų, tiek saikingo ir skoningo humoro forma – atskleisti kandidatų asmenybes, jų sugebėjimus ir moralines nuostatas. Raginame prisiminti praėjusią Seimo kadenciją ir pagalvoti, ar daug realių darbų jūsų labai nuveikė vadinajamieji nepriklausomi politikai, vos kelių parlamentarų frakcijos, kurios garsėjo radikaliais pareiškimais.

Partijos dažnai susilaukia teisingų priekaištų, tačiau tik pastovios ir ilgalaikės atsakomybės vienijamos politinės grupės įstengia kontroliuoti savo narius, veiksmingai siekia strateginių tikslų. Sprendimus, kurie tampa veikiančiais įstatymais, derina didžiosios frakcijos, todėl pavieniams kandidatams išbarstyti jūsų balsai nepasiekia taikinio.

Lietuva pernelyg maža, kad skurstant vienam pakraščiu, galėtų iš tiesų suklestėti kitas, kad nustūmus į pašalį kurį vieną žmonių sluoksnį, saugiai jaustųsi praturtėję sostinės gyventojai. Atsakingi politikai – tie, kurie supranta, kokia svarbi tolygi visuomenės raida. Tačiau seniai praėjo „svieto lygintojų“ laikai. Su atsarga žvelkite į žadančius apginti žemdirbius ar mokytojus ir gydytojus, pasirūpinti kaimu ar miestu, atimti iš vieno ir duoti kitiems. Tik bendra gerovė taps visų gerove, todėl didžiausio dėmesio nusipelno dalykiški pasiūlymai, kaip pagausinti visos valstybės lėšas, racionaliau jas panaudoti. Žmonių suprišinimas – viena skaudžiausių mūsų šalies gyvenimo pamokų, kurią dera išmokti ir rinkėjams, ir renkamiesiems. Raginame pasikliauti partijomis ir politikais, kurie nuveikė sunkiausią Nepriklausomos Lietuvos valstybės statymo darbą – padėjo pamatus, surentė sienas. Tiesa, ne visuomet jiems ėjosi lengvai ir greitai, dar daug reikia lopyti, taisyti gausias klaidas ar net naujai mūryti. Tačiau negi labiau pasitikėjimo verti tie, kurie suvilioti Europos pinigų šlamesio paskutinę akimirką pripuolę šaukia – „mes geriau už kitus iškelsime pabaigtuvių vainiką“?

Kviečiame visus tikinčiuosius maldai už Lietuvą. Drauge prašykime Švenčiausiąją Mergelę, kad Jos užtarimu gražus rudens laikas nuo Šilinės iki Aušros Vartų Gailėstingumo Motinos atlaidų būtų palaimingas mūsų valstybei. Kasdien melskime su rožiniu rankose už Tėvynę, idant Kristus – pasaulio šviesa (Jn 8, 12) – perkeistų mūsų širdis ir palaimintų mūsų gyvenimą. Prašykime, kad mūsų priimti sprendimai būtų išmintingi ir malonūs Aukščiausiam, kuris suteikė žmogui laisvę bei pareigą atsakingai tvarkytis šiame pasaulyje.

Lietuvos vyskupai

Kviečiame į veiklą

ATGAIVINKIME SAVO DVASIĄ

Norėdami atgaivinti savo sielą ir kartu padaryti mūsų bendruomenės gyvenimą dvasingesnį, pradėdami vykdyti naują programą „Atgaivink“ ir labai prašome visus parapijiečius į ją įsijungti.

Parapijų dvasinio atsinaujinimo programos „ATGAIVINK“ tikslas – padėti parapijiečiams artimiau bičiuliauti su Kristumi, atsiverti Šventosios Dvasios galiai, autentiškai patirti ir liudyti Evangeliją šiuolaikiniame pasaulyje bei savo aplinkoje. Per asmeninį kiekvieno parapijiečio atsivertimą, bendrą visų malda, dalijimąsi tikėjimu, vieningą dvasinę nuotaiką atsinaujina parapija, kuriama gyva tikinčiųjų bendruomenė.

„Atgaivink“ nėra tokia trumpa ir intensyvi atsinaujinimo programa kaip rekolekcijos, stovyklos ar seminarai. Ji vykdoma etapais.

„Atgaivink“ programos laikotarpis padalintas į penkias šešių savaitių trukmės pakopas turinčias savo temas:

I pakopa	Prieš adventą	VIEŠPATS KVIETIA
II pakopa	Gavėnia	KAIP MES ATSILIEPIAME
III pakopa	Prieš adventą	APDOVANOTI ŠVENTĄJĄ
IV pakopa	Gavėnia	DVASIA
V pakopa	Prieš adventą	MOKINYSTĖ PAŠAUKTIEVANGELIZUOTI

KAIP „ATGAIVINK“ PAKEIČIA PARAPIJĄ?

- Sukuriama dvasinė nuotaika, vienijanti visus parapijiečius įgyta bendra patirtimi, tai tampa visos parapijos vienybės jėga.
- Parengiami nauji vadovai.
- Į parapijos gyvenimą įsitraukia atitolusieji, jiems suteikiama proga sugrįžti prie sakramentų.
- Ugdomas susidomėjimas Šventuoju Raštu.
- Daug žmonių užmezga asmenišką draugystę su Kristumi.
- Susikuria daug dalijimosi tikėjimo grupelių.
- Bendra maldos ar Šventojo Rašto patirtis sukuria ar sutvirtina tikinčiųjų bendruomenę.
- Atgaivinama liturgija.
- Tikintieji raginami prisidėti prie evangelizacijos.
- Sustiprinamas šeimos gyvenimas.
- Suburiamos suaugusiųjų paramos grupelės.

Visą rugsėjo mėnesį mūsų parapijoje vyksta pasiruošimas parapijos atsinaujinimo programai.

Rugsėjo 19 d.	Reklamos ir informacijos sekmadienis
Rugsėjo 26 d.	Registracijos sekmadienis
Spalio 3 d.	Maldos įsipareigojimo sekmadienis
Spalio 8 ar 9 d.	Maldos vigilija

Spalio 10 d. pradėdama vykdyti pirmoji programos pakopa.

Kviečiame visus tikinčiuosius aktyviai dalyvauti. Registruotis galima parapijos raštinėje. Rugsėjo 26 d. bažnyčios šventoriuje bus registruojama į Tikėjimo pasidalijimo grupes.

Programos koordinatore Laima Oginskienė
tel. 79 66 37, 8 673 78655, el.p: laimaogin@hotmail.com

Sielos pašnekėsiai

KAS YRA AMŽINASIS GYVENIMAS ?

Dievas su žmogumi dalijasi meile ir amžinuoju gyvenimu. Apaštalas Jonas rašo: „O amžinasis gyvenimas – tai pažinti tave, vienintelį tikrąjį Dievą ir tavo siųstąjį Jėzų – Mesiją“ (Jn 17.3). Ką šių dienų žmogui, pripratusiam gyventi be Dievo, gali reikšti ši evangelisto mintis?

Kaip pažįstame kitą asmenį? Bendraudami, draugaudami su juo, nes tik meilėje asmuo visiškai atsiskleidžia. Atnešus į klasę mergaitės nuotrauką ir paklausus, ką ji jaučia, nuomonių buvo įvairių. Tačiau tik ji pati tai žino, o ar ji pasakys tiesą mums, priklausys nuo to, ar mūsų draugystė yra artima. Taigi pirmiausia visada reikia atrasti savo santykį su asmeniu, o juo labiau su Dievu. Atrandant santykį su Dievu, nesunku pastebėti, kad Dievas pirmas eina į žmogų, žadina jo sielą, jo meilę. „Meilė – ne tai, jog mes pamilome Dievą, bet kad jis mus pamilo ir atsiuntė savo Sūnų, kaip permaldavimą už mūsų nuodėmes“ (1 Jn 4,19). Siela niekuomet nelinktų pažinti Dievo, jei pats Dievas savo atlidumu ir didžiu maloningumu nepatrauktų jos prie savęs. „Žmogaus protas negalėtų užčiuopti nė mažiausio dieviškumo blyksnelėlymo, jei pats Dievas jo nežadintų, netrauktų ir neapšviestų savo dieviškais spinduliais“; – rašė Maksimas Išpažinėjas.

Kur žmogus patiria, kad yra Dievo mylimas? Pirmiausia jis patiria Dievo meilę, kai atleidžiamos nuodėmės. Atgailos sakramentas mums padeda suvokti, kad atleisti – tai ne tik pamišti ar nurašyti nuodėmes. Atleidimas yra žinojimas, kad mūsų nuodėmės pasiima kitas asmuo ir kad šitas blogis daugiau mūsų nebevaržo, mes išvaduojami iš kaltės jausmo. Tai žinojimas, kad tas blogis yra meilės perkeičiamas, kad tai daro Tas, kuris tave myli.

Esame užsisklendę, nepriimame dieviškojo rūpinimosi mumis, todėl negalime pažinti Dievo. Pirmoji Dievo pažinimo sąlyga – Jo atsidavimo mums suvokimas, nors nes esam užsisklendę. Jis ardo mūsų užsisklendimą ir atveria kelią į bendrumą. Kad pasinertume į dieviškos meilės santykį, reikia gyventi bendruomenėje, dalytis su kitais džiaugsmiais ir rūpesčiais. Kadangi Dievas yra meilė, Jį pažinti galima tiktaip pažįstant kitus. Bažnytinė bendruomenė yra puikiausia vieta pažinti Dievą. Bendruomenė padeda asmeniui atsiverti, atsiliepti kitam ir vis labiau suvokti, jog tikrasis gyvenimo menas yra gebėjimas pripažinti kitą. Kol gyvenimiškai manydama, kad svarbiausias esi pats, tol stengiesi gyvenimą, visuomenę, Bažnyčią, bendruomenę vertinti pagal savanaudiškumo matą. Kai pavyksta pripažinti kitus, tada supranti, kad reikia atrasti sugyvenimo tvarką ir būtent tas nuostatas, kurios padėtų žengti Dievo pažinimo keliais.

Adolfas Daukšienė

Parapijos gyvenimo atspindžiai

VYSKUPO ROMUALDO KRIKŠČIŪNO 50 METŲ KUNIGYSTĖS JUBILIEJAUS PAMINĖJIMAS KRISTAUS PRISIKĖLIMO PARAPIJOJE

2004 m. rugsėjo 19d. šv. Mišiomis, kurias aukojo vyskupas Romualdas Krikščionas, monsinjoras A. Jagelavičius, kun. Viktoras Brusokas bei Prisikėlimo parapijos kunigai, buvo paminėtas vyskupo R.Krikščionas 50 - as kunigystės jubiliejus.

„Šiandien iškilminga ir atmintina diena, mes susirinkome kartu su J.E. Vyskupu Romualdu Krikščionu padėkoti Dievui už 50 metų auksinį kunigystės jubiliejų. Kiek per tuos metus Dievo garbei nuveikta darbų: kiek kūdikių pakrikštyta, kiek tūkstančių sutvirtinta, kiek atgailojančių sielų Atgailos sakramentu paguosta, kiek ligonių į gailestingas Viešpaties rankas palydėta, kiek jaunavedžių sutuokta, kiek vyskupaujant kunigų pašventinta ir svarbiausia – kiek daug šv. Mišių įvairiausiomis intencijomis paaukota“ – šiais žodžiais mons. A. Jagelavičius pradėjo homiliją, skirtą jubiliatui. Monsinjoras trumpai peržvelgė ilgą ir nelengvą vyskupo kunigystės kelią.

Kas yra kunigas? Į šį klausimą mon-

sinjoras atsakė remdamasis šv. Augustino, Popiežiaus Inocento III, Lacordaire samprotavimais. Pastarojo samprotavimai tarsi apibendrino visus apibrėžimus: „Kunigystė reiškia: Gyventi pasaulyje be jokių malonumų, būti kiekvienos šeimos nariu ir nepriklausyti niekam. Dailintis kančiomis, žinoti visas paslaptis, gydyti žaizdas. Eiti nuo žmogaus prie Dievo ir aukoti Jo maldas. Grįžti nuo Dievo prie žmogaus, nešant atleidimą ir vilčių, mokyti, raminti ir nuolat laiminti.“

Monsinjoras sveikindamas vyskupą linkėjo, „kad Visagalio palaima lydėtų žė-

mėje ir gausus atlyginimas lauktų amžinybėje, kad Viešpats dar ilgus metus laikytų savo bažnyčioje mūsų džiaugsmui ir sielų išganymui“. Kartu jis kvietė melstis už pašaukimus į kunigystę: „kad kuo daugiau kilnių tėvų, suprasdami kunigystės svarbą, taip krikščioniškai auklėtų savo vaikus, kad mūsų krašte niekada nepritrūktų pašaukimų į kunigystę. Krikščioniška šeima yra pirmoji kunigų seminarija, kur tėvų pavyzdys

turi didelės reikšmės vaikų ateities gyvenimui.“

Baigiantis šv. Mišioms vyskupą R.Krikščioną sveikino dekanas kun. V. Grigaravičius, pastoracinės tarybos nariai, tikintieji. Taip pat sveikinimo žodžiai ir gėlės nuo parapijos tikinčiųjų buvo įteikti monsinjorui Artūriui Jagelavičiui. Kaip žinome, jam liepos mėnesį buvo suteiktas monsinjoro laipsnis.

Parapijos žmonės

SUSITIKIMAS SU SAVIVALDYBĖS SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO PIRMININKE LORETA KUDARIENE

Parapijoje atnaujinti sekmadieniniai susitikimai prie arbatos puodelio. Rugsėjo 19 d. 12 val. įvyko pirmasis susitikimas su Kauno miesto savivaldybės socialinių reikalų komiteto pirmininke Loreta Kudariene.

Ateinančius parapijiečius „žaliajame“ namelyje pasitiko nuotaikingos liaudies dainos, kurias atliko tautinis jaunimo ansamblis „Atžalynas“, vadovaujamas jo ikūrėjos ir vadovės Tere-

sės Varnagirienės (Pievų Smilgos).

Į susitikimą susirinko nemažas būrys tikinčiųjų. L. Kudarienė trumpai pristatė, o po to vos spėjo atsakinėti jai pateiktus klausimus. Klausimų pobūdis ir atsakymai parodė, kiek daug yra socialinių problemų, kurias nepajėgi išspręsti vien Kauno miesto savivaldybė. Žmonės domėjosi pensijų, invalidų problemomis. Viena pensijinio amžiaus moteris iškėlė jaunų šeimų ir jaunų žmo-

nių problemas. Pensininkai stabiliai gauna mažesnę ar didesnę pensiją, gali kažką planuoti, o ką daryti jaunam žmogui, kuris neturi darbo arba dirba ir negauna atlyginimo? Kaip išlaikyti šeimą, išleisti vaikus į mokyklą?

Po susitikimo kai kurie žmonės dar ilgiau diskutavo su prelegente jiems rūpimais klausimais.

Dvasiniai išgyvenimai

EVANGELIJA IR AŠ

1. Beprotybė

Vieną vakarą grįžau namo morališkai sugniuždyta, mane kamavo vienas klausimas: „Kodėl?“ Sapnavau keistus sapnus ir rytą pabudau su skaudama galva, fiziškai išsekusi. Kaip esu įpratusi tokiais atvejais, paėmiau Šventąjį Raštą ir atsiverčiau pirmą pasitaikiusį puslapį. Tai buvo Mato evangelijos „Turtingas jaunuolis“. Perskaičiau ir padariau beprotišką sprendimą: tik beprotiška meilė gimdo beprotiškus sprendimus. Pagaliau, o Jėzau, suvokiau Tavo beprotiškos meilės žmogui prasmę. Kitą dieną buvo atsakyta į mano klausimą „Kodėl?“. Juokingai kvailas ir dar labiau beprasmiškas pasirodė mano poelgis.

O Kristaus mirtis už mūsų nuodėmes, ar nėra beprasmiška? Ar žmonės nuo to mažiau nuodėmingi?

2. Judo išdavystė

Buvo nuostabiai gražus rytas. Nusimatė puiki diena – pasimatymas su

Šiluvos Marija. Visada nepaprastai džiaugiuosi ir jaučiu tikrą palaimą susitikdama su ja: pasisemiu stiprybės, nuolankumo, kantrybės ir ištvermės. Džiugų nusiteikimą sugadino iš kažkur atsiradusi moteris. Neapykantos žvilgsnis ryte rijo mane, tulžingi žodžiai talžė lyg botagas. Tesugebėjau nuolankiai ištarti „atsiprašau“, nes nežinau, kaip buvo šiai moteriai perduoti juokais mano pasakyti žodžiai. Ji nekalta, kaltas tas,

kuris juokus paverčia rimtais dalykais.

O Kristau, pagaliau suvokiau Tavo gailingumą išdavusiam Judui, išdavusiems žmonėms. Aš tylėjau ir meldžiau Dievo atleidimo tam, kuris galbūt nevykusiai pajuokavo, o per tai tiek daug pykčio išlieta.

Miranda

AUKSINĖS MINTYS

* Nors kartais mažesnė moralinė blogybė yra leidžiama tam, kad būtų išvengta didesnės arba kad būtų ugdoma kokia nors aukštesnė dorovinė vertybė, tačiau niekada, netgi dėl labai rimtų priežasčių, neleidžiama daryti bloga siekiant gero tikslo (plg. Rom. 3.8)

* Mes esame čia tam, kad pasiektume idealumą, kad taptume tokie, koks buvo Kristus. Tai priežastis ir tikslas. Kiekviena siela yra potencialiai dieviška. Religija ir Dievas yra vieninteliai tikrai egzistuojantys

dalykai. Aš pradėdu suprasti, jog žinau tik tiek, kad nežinau nieko.

Džordžas Harisonas (The Beatles)

* Šiuos žodžius ištarė žmogus, gerai susipažinęs su Rytų filosofija, religijomis bei menu. Garsus menininkas, mirdamas nuo smegenų vėžio draugo namuose, pasakė šiuos paskutinius žodžius: „Tik mylėkite vienas kitą. Dėl Dievo, prašau, - tik mylėkite“.

Parinko parapijietis Kazimieras Vitonis

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu (Aukštaičių 4, Kaunas), nurodant laikraščiu „Prisikėlimas“. Tel. (8-37) 200883
El.paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: <http://kaunas.lcn.lt/parapijosprisikelimas>
Vyr. Redaktorius parapijos klebonas - dekanas kun. Vytautas Grigaravičius; Giedrius Kalninis, Aušrelė Krunglevičiūtė, Birutė Vasylienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis

2004 m. Rugsėjis Nr.21